

TALLINNA POLÜTEHNIIK

TPI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, KOMSOMOLIKOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA

Nr. 3(1152)

Ilmub 1949. a. aprillist

Reede, 25. jaanuar 1985

Hind 2 kop.

24. VEEBRUARIL ON VALIMISED

Teisipäeval, 22. jaanuaril toimus Tallinna Polütehnikavalimisringkonna nr. 86 poolt Eesti NSV Ülemnõukogu saadikukandidaadiks esitatud, meie instituudi rektori Boris Tamme kohtumine oma valijatega.

Kohtumise avas parteikomitee sekretär Aadu Talts, kes andis sõna saadikukandidaadid usaldusmeestele.

Saadikukandidaadid usaldusmees, elektronarvutite kateedri juhataja Andres Keevallik rääkis Boris Tamme elu- ja teadlasetest, andis ülevaate meie rektori

tähtsamatest teaduslikest ettevõtmistest.

Saadikukandidaadid usaldusmees, instituudi teadussekretär Viivi Russ tuletas meelde ühise koostöö aastaid, samuti esitas valijatepoolsed juhised: et rektor edasi annaks oma panuse instituudi igakülgseks arendamiseks, et kõik instituudi 50. aastapäevaks kavandatud ettevõtmised viidaks eduka lõpuni, et instituudi lõpetajad edaspidigi oleks heaks ja vajalikuks kaadriks rahvamajanduses ja lõpuks sirguva põlvkonna nimel — et rektor ENSV Ülemnõukogu saadikuna aitaks kaasa lastepäevako-

du nr. 137 remondi teostamisele.

Ka Viktor Kozenkov tehasest «Impulss» iseloomustas saadikukandidaati Boris Tamme kui usaldusväärset inimest ja omalt poolt oli kindel, et ka tehas «Impulss» mured ei jää rektorile ENSV Ülemnõukogu saadikuna võõrasteks muredeks.

Sõna sai ENSV Ülemnõukogu saadikukandidaati, instituudi rektor akadeemik Boris Tamm. Ta tänas usaldusmehi soojade sõnade ja valijaid usalduse eest ning lubas teha kõik endast oleneva, et meie rajoon temast kasu saaks.

TEADLANE JA RIIGITEGELANE

TP: Lugupeetav rektor, sedapuhku pöördume Teie kui riigi- ja ühiskonnategelase poole. Olete Eesti NSV Ülemnõukogu praeguse koosseisu saadik ja Ülemnõukogu Presiidiumi (kollegiaalne riigipea) liige. Mida see ametikoht Teile tähendab?

VASTUS: See koht tähendab eelkõige vastutust kogu rahva ees, oma kohustuste sisulist aga mitte üksnes formaalset täitmist, vajadust oma haridust pidevalt täiendada, et mõista kogu meie elu keerukat dünaamikat ja osata selles leida parimaid võimalikke lahendusi probleemidele, millega tuleb tegelda.

TP: Käesoleval ajal olete ka Eesti NSV Ülemnõukogu XI koosseisu valimiste keskkomisjoni esimees. Milles seisab töö peamine ülesanne ja kas esineb ka probleeme?

VASTUS: Kuna koormus on mul tõesti tõsine, siis tahaks eelkõige rõhutada, et see ülesanne on õnneks episoodiline ja

lõpeb mõni päev pärast valimiste toimumist. Töö ise on aga väga vastutusrikas. Valimiste keskkomisjoni esmane ülesanne on jälgida ja kindlustada, et valimiste ettevalmistamine ja läbiviimine toimuks ranges vastavuses konstitutsioonile ja valimisseadusele. Sinna hulka kuuluvad paljud küsimused: valimiskomisjonide moodustamine, nende töö jälgimine, saadikukandidaatide registreerimine, valimistega seotud olevate paljude triikiste tegemise organiseerimine, propaganda ning side korraldamine jne.

TP: Kas saadikukandidaadi staatus ja valimiste keskkomisjoni esimehe ülesannete täitmine ei sega teineteist?

VASTUS: Ei sega. Valimiste keskkomisjoni liikmed ei puutu ju otseselt kokku valimisedel, vaid ainult kohtadelt saabuvate aruannetega ega saa seetõttu mõjutada valimiste käiku ringkonnas, kus nad on üles seatud, isegi kui nad se-

da tahaksid. Nii et see on kooskõlas valimisseadusega.

TP: Kuidas meil valimisi finantseeritakse? Kas rahvasaadik saab oma tegevuse eest ka materiaalselt hüvitust?

VASTUS: Valimistega seotud kulutused kannab Nõukogude Liidu riik. Nii näiteks mullu kulutati NSV Liidu Ülemnõukogu valimiste kampaania tarvis 16 miljonit rubla.

Rahvasaadikutele meie riigis saadikutegevuse eest palka ei maksta. Küll aga kompenseerib riik saadikutööga seotud kulutused. NSV Liidu Ülemnõukogu saadikule hüvitab riik sel eesmärgil kuu 200 rubla, Eesti NSV Ülemnõukogu saadikule 100 rubla.

TP: Teie valijate hulgas on palju tipikaid, eelkõige ühikate tudengeid. Kui valijad Teid taas usaldavad (milles me põrugi ei kahtle), siis mida saaksite Eesti NSV Ülemnõukogu saadikuna TPI läheneva 50. aastapäeva eel instituudi heaks teha lisaks rektori võimalustele?

VASTUS: Üks rinne, millel viimastel päevadel jälle käib tõsine võitlus, on võitlus uue ühiselamu eest. Parkinsonlik bürokraatia tahab juba viiendat korda uue ühiselamu ehitamist 1986. aastal kõiksuguste krahvidega edasi lükata. Rektoraadi löökrühm, kes selle uue ühiselamu (kuhu tahaksime sisse seada ka korraliku arstipunkti ja vähemalt ühe koruse üliõpilasperekondadele) eest on võidelnud juba 5 aastat ning muretsenud kolmveerand miljonit rubla ja ehitusliimide teistelt ametkondadelt, ei kavatse alla anda ning selle rühma saadikust tulejuht püüab oma staatusest kah asjale kasu tuua. Selliseid näiteid on, mõistagi, veel.

TP: Toimetuse kolleegiumi, kaastöötajate ja tuhandete lugejate poolt soovime Teile edu nii saadikukandidaadina, kui valimiste keskkomisjoni esimehe vastutusrikas töös.

VASTUS: Täna heade soovide eest. Omalt poolt soovin nii TP tegijatele, kui arvukatele lugejatele head tervist, parimat tööindu ja edu kõikides teie ettevõtmistes.

KUIDAS SESS LÄHEB?

21. jaanuar 1985

* Mehaanikateaduskonna dekaan Mikk Pikner:

«On jäänud veel viimased eksamid ja võlad.

Üldiselt läheb peaaegu samamoodi kui eelmisel talvisel sessioonil, s. t. suhteliselt hästi (tookord oli meie õppeedukuseks 91,6%). Aga II ja III kursuse tulemused jätvavad soovida, eriti MM-37 ja MM-57 — ja see pole enam hästi. Nad kistuvad meie õppeedukuse alla ja vaevalt sellisele tasemele nüüd jõuame.

MM-37 ja MM-57-ga on lood tõesti hullud. Juba semestri jooksul vaatasime, et nende õppemeelolu pole see, mis vaja. Ja eks see kajastu ka praegustes tulemustes. Kõikides eksamites puudulikud sees. MM-37-st võib rahul olla vaid kuue tudengiga 26-st ja MM-57-st neljaga 20-st (nemad ei oma puudulikke hindmeid). Kuni kuu lõpuni on jäänud aega võlgade likvideerimiseks, kuid juba praegu tundub, et üsna mitmedki peavad kõrgkooliga hüvasti jätma.

Konkreetsed ained. Mõistatuseks jääb MM-57 filosoofia eksam (prof. A. Gorjatšovale) — 20 vastusest 11 puudulikku. Või hüdraulika (prof. U. Liivile) — 20-st 9 puudulikku. Samas aga sooritati kõrgem matemaatika, üks raskemaid eksameid suhteliselt hästi — 20-st vaid üks põrus. Arvan, et kui ühes aines üle poole rühmast saab kahed, siis viga on kahepoolne, nii üliõpilastes kui ka õppejõus. Kas on õppejõud õppemetoodiliselt midagi valesi teinud või on tekkinud mingi konfliktolukord.

Raskeim eksam? Vist ikka kõrgem matemaatika. Aine maht on niivõrd kolossaalne, et kui aastaringselt tööd ei tee, siis eksamini jäänud lühikese ajaga on võimatu kõike omandada. Miks raskusi on II ja III kursusega, pole just raske ära arvata. Siin on nn. minirühmad, kelle põhituumiku moodustavad need, kes tulnud ettevalmistusosakonnast või armeest, s. t. õppimises on olnud suurem vahe ja ümber häälestada pole kerge.

Samas aga peab I kursuse auks häid sõnu ütleva. Noormehe jooksutati sügisel edasitagasi, kuid eksameid on nad nüüdseks tublilt sooritanud. Oleme nendega rahul.

Ka diplomandid saavad eksamitega normaalselt hakkama, on vaid mõned juhuslikumat laadi kahed siin-seal. Kuid nendega on teised probleemid. Nimelt on raskusi kursuseprojektidega. IV ja V kursusel on meil ääretult töömahukad kursuseprojektid ja kui nendega õigel ajal ei alustata, siis juba lihtsalt füüsiliselt on võimatu tähtjaks valmis jõuda. Ja nii ongi palju neid diplomante, keda pole eksamitele lubatud, sest kursuseprojekt tegemata. Nüüdseks on küll osa viimastele eksamitele pääsenud. Aga igal juhul veebruarikuu esimeste päevade jooksul peab kõik tehtud olema, et siis kuu keskpaiku toimuvaks teadusliku kommunisti riigieksamiks hakata valmistuma.

Parimate rühmadena nime-taksin MP-71, MP-11. Hiilgavaid tulemusi neil küll pole, kuid on ühtlaselt ilusad hinded ja on tunda asjalikku töömeeleolu.

Õppetöö tõhustamiseks üldse näen üht võimalust: nõudmiste järjekindlus. Seda esitaks dekaanadi, siis rühmajuhendajate ja lõpuks profiileerivate kateedrite poolt.

Kardinaalselt uut on raske pakkuda, kuid tingimustes, kus meil konkurss praktiliselt puudub, tuleb tõsiselt mõelda eriala propagandale. Meil töötab sügisest masinaehituse kateedri juures kaasaegse masinaehituse ring keskkooliõpilastele ja osavõtjaid on piisavalt. Loodame sellest ka tulu. Ja ka peenemehaanika kateedri juures vätab tehnikaring hoogu sisse. Nii et elame, näeme.»

* Ehitusteaduskonna dekaan Lembit Joorits:

«Mitte paremini kui eelmisel aastatel. Olen optimist, sel-lepärast ütlenki nii. Küll me ennast ikka välja veame.

HEITLUSED POOLAS

13. jaanuaril andis Nõukogude Informatsioonibüroo teada Punaarmee suure talvise pealetungi algusest. Sandomierzi linnast läänes olid liikvele läinud Nõukogude Liidu marssali Ivan Konevi 2. Ukraina rinde väed.

1945. aasta algul kuulus Punaarmeesse ümmarguselt 11 miljonit sõjameest (tegevväkke 6,5 miljonit). Rindeväeosade käsutuses oli 108 000 suurtükki ja miinipildujat, 12 900 tanki ja liikursuurtükki ning 15 540 lennukit. Kolm ja pool aastat kestnud veriste heitluste järel jõudis Punaarmee Saksamaa piirile võimsana ja hästi relvastatult.

Rindejoon kulges tollal Kuramaalt Klaipeda lähiste, sealt Ida-Preisimaad mööda Poolasse, Tšehhoslovakkiasse ja Ungarisse. Koos meie sõjameestega heitlesid seal Poola ja Tšehhoslovakkia sõdurid. Läänes küündis Ameerika Ühendriikide, Inglise ja Prantsuse vägede kaitseliin Maasi jõe suudmest piki Saksamaa piiri Sveitsini. Rindekaarti vaadates mõistis igauks: idast ja läänest pihtide vahele võetud hitlerliku Saksamaa vastupanu murtakse peagi.

Kõrgema Ülemjuhatause plaanide kohaselt tuli Punaarmee jagada hävitavaid lööke üheaegselt kogu rindel, purustada vaenlase üksused Ida-Preisimaal, Poolas, Tšehhoslovakkias, Ungaris ja Austrias ning jõuda välja Bydgoszezi, Poznani, Breslau, Moravska Ostrava

nägi ette, et kahe rinde ühiste jõududega purustatakse Poolas kanda kinnitanud fašistliku Saksamaa diviisid. Seda nn. Visla—Oderi operatsiooni pidi põhja poolt toetama 2. Valgevene rinde vasak tiib ja lõunast 4. Ukraina rinde parema tiiva armeed.

tookord ei jõudnud: Londonis asuva Poola pagulasvalitsuse palvel evakueeriti vastmoodustatud väed Iraani ja allutati hiljem Inglise väejuhatusele. Tuleristsed said nad Itaalias. 1943 formeeriti Poola Töölispartei ja Poola Patriootide Liidu palvel uued rahvusväeosad.

taas rööpasse juhtima. Nad tegid linnas kahjutuks kaks miljonit miini, ehitasid kaheksa päevaga Vislale silla, aitasid taastada raudteid ja sideliine. Nõukogude valitsus saatis taastamistöödele parimaid inseneri ja arhitekte ning võttis kõigist kuludest poole oma kanda.

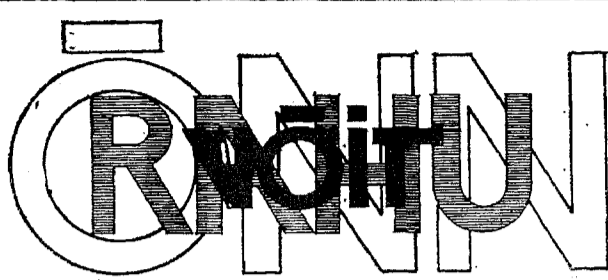
1. jaanuaril 1944 moodustati Poola Töölispartei eestvõttel riigi ajutine parlament, Krajo-wa Rada Narodowa. Sama aasta juulis loodi Punaarmee poolt vabastatud Poola aladel Krajo-wa Rada Narodowa otsusel Poola Rahvusliku Vabastamise Komitee (detsembrist 1944 Ajutine Valitsus). Manifestis Poola rahvale määras komitee kindlaks uue, sõltumatu ja demokraatliku Poola rajamise programmi ja kutsus rahvast osalema maa lõplikus vabastamises hitlerlikest okupantidest.

1945. aasta jaanuaris möödusid Punaarmee väeosad Varssavis lõuna ja põhja poolt, ähvardades läbi lõigata vaenlase taganemisteid. Fašistid jätsid oma positsioonid maha ja põgenesid. 17. jaanuaril jõudsid Nõukogude ja Poola sõjamehed Varssavisse — täpsemalt kunagise metropoli rusudele. Varem seisid enam kui 80 protsenti Poolamaa pealinna.

Varssavi lahingute kaja polnud veel vaibunud, kui Punaarmee väeüksused koos Poola sõjaväega asusid pealinna elu

ei tähendanud Poola pealinna vabastamine puhkust; mehiselt võideldes tegid nad lõpu Varssavist lääne pool sissepiiratud vaenlase üksustele, vabastasid Lodzi ning haarasid piiramisrõngasse hitlerlaste Poznani ning Schneidemühli rühmitused. Seejärel jõudis meie võitlades fašistide kaitseliinist läbi Warta jõel, hõivas tähtsa raudteestõlme ja tööstuskeskuse Czestochowa, vabastas Krakowi ja jõudis samuti Oderini. Kiirele edasilükkumisele aitas tublisti kaasa 2. ja 3. Valgevene rinde pealetung Ida-Preisimaal ning 4. Ukraina rinde edu Poola lõunaosas. Nii jõudsid 2. Valgevene rinde väed Läänemere rannikule, lõigates ära hitlerlaste Ida-Preisimaal rühmituse Karpaatides, täpsemini Lõuna-Poolas ja Tšehhoslovakkias liikus läände 4. Ukraina rinde.

(Ühendatult ajakirjast «Horisont»)

VOIT TÕI MEILE RAHU. 40 AASTAT, KAKS PÕLVKONDA, OLEME SAANUD ELADA, TÖÖTADA, ÕPPIDA, ARMASTADA, LUUA RAHUS. RAHU — SEE ON ÕNN. TEIST NII VÄÄRTUSLIKKU ÕNNE MAAILMAS EI OLE.

ning Wieneri juonele. Selle kava järgi tulnuks pealetungile asuda 20. jaanuaril, kuid USA ja Inglise valitsuse tungival palvel tehti seda nädalajagu varem, 12. jaanuaril. 1. Ukraina rinde järel läks päev hiljem ka 1. Valgevene rinne, keda juhatas Nõukogude Liidu marssal Georgi Žukov. Peakorterit plaan

1. Valgevene rinde koosseisus osalesid sünnimaal vabastamises Poola rahvuslikud väeosad, Wojska Polskoje diviisid. Rahvaarmee esimesed üksused formeeriti Poola sõjameeste palvel Nõukogude tagala juba 1941. aastal. Nõukogude—Saksa rindele poolakad

ORGANISATSIOONI-PSÜHHOLOOGIA: MIS, MIKS JA KUIDAS?

Tänapäeval me elame organisatsioonide maailmas. Ükski missuguses seisundis — perekonnaliige, õppur, spetsialist, juht — meist on saanud organisatsiooniline olend. On küll tegevusi ja olukordi, kus inimene tegutseb üksinda, omaette. Märksa enam tuleb tegutseda koos teistega.

Ümberringi me kohtame uusi lahendusi tehnikas ja tehnoloogias, uusi meetodeid ja võtteid juhtimisel ning töökorralduses, asjaajamise bürokraatiseerumist suurtes organisatsioonides jms. Igapäevases tegevuses on selle tagajärjel läinud mõndagi lihtsamaks ja kergemaks. Kuid inimsuhtes ja omavahelise suhtlemise pinnal on selle tõttu läinud palju asju keerulisemaks ja märksa raskemini lahendatavaks. See, mis omal ajal paistis olevat selge ja lihtne, ei ole seda enam.

Inimeste arusaamad, seisund ja tegutsemise kollektiivis on uute asjaolude tõttu oluliselt muutunud. Muutunud on inimese osa toimijana ja tootmisprotsessi korraldajana, tema nõuded töö, töökoha, töötühtimise ja töökorralluse suhtes, tema suhtumine töösse ja puhkeajaga, tema soovid vaba aja sisustamiseks ning mitmed muud tema tegevuse ja käitumise küljed. Selles olukorras tuleb töökorraldajail tihti ette, et vana moodi ei saa, aga uut moodi ei oska. Ka seetõttu, et inimene ei ole alati nii ratsionaalne, loogiliselt mõtlej ja otstarbekalt tegutsev olend, nagu seda arvati varem.

Paremate tulemuste ja suurema töörahulolu saavutamiseks selles olukorras ei ole küllaldane, kui teatakse küll hästi tegevuse tehnilis-tehnoloogilist külge, kuid vallatakse ainult elementaarseid käitumisnorme. Praktika näitab, et häid tulemusi saavutatakse ning töörahulolu on parem seal, kus inimesed hästi koos

töötavad. Viimase taga on aga tavaliselt enese ja teiste osa ning taotluste parem mõistmine, üksteise vajadustest ja raskustest parem arusaamine, oskus teistega õigesti suhelda ja neid õigemini kohelda.

Seepärast on tänapäeval paljudel tarvis omandada sügavamaid teadmisi valdkonnas, mis puudutab inimese arusaamade, suhtumise, käitumise ja tegutsemise tagapõhja. Paljud neist teadmistest tuleb kujundada püsivateks oskusteks. Inimestega suhtlemisel ei ole sünnis heita pilk käsiraamatusse ega ole ka nõuandja kohalekutsumine sageli sobiv.

On palju ilminguid ja olukordi, mis teistega koos tegutsemisel ei nõua üksnes sisult ja vormilt õigeid, vaid ka meeldivaid lahendusi. Kuidas hinnata oma käitumise ja tegutsemise otstarbekust? Miks inimesed hindavad samu nähtusi ja lahendusi erinevalt? Kuidas kõige paremini mõjustada inimesi sooritama vajalikke tegevusi? Kuidas sõna jõuab talle kõige paremini pärale? Kuidas teha oma seisukohad ja ideed teistele paremini arusaadavamaks ja vastu võetavamaks? Jne.

Selleks, et mõningal määral vähendada lõhet tehnilis-tehnoloogiliste ning psühholoogiliste-sotsioloogiliste teadmiste ja oskuste vahel, lülitatigi käesolevast õppeaastast paljude tehniliste erialade õppeplaanid distsipliin «Organisatsioonipsühholoogia».

Antud õppeaine käsitlusobjektiks on põhiliste seaduspärasuste selgitamine, mis hõlmavad üksikisikute (juhid, spetsialistid ja tehnilised täitjad) ning nende mitmesuguste grupeeringute käitumise ja tegutsemist. Keskpunktis on inimese organisatsioon. Aine eesmärgiks on anda tulevastele juhtidele ja spetsialistidele esimesed teadmised ning oskusi, mis aitavad neid endist ja teistest paremini aru saada ning seetõttu ka teiste inimestega koos paremini tegutseda ja üheskoos paremaid tulemusi saavutada.

Toetudes tööstuse planeerimise eriala viieteistkümnenda aasta kogemustele, koosneb õppeaine põhimõtteliselt neljast osast: inimene kui üksikisik, kaks inimest omavahel, tegutsemine mitmekesi ja elu koos paljudega.

Kursuse esimeses osas on rõhk asetatud inimese kui säärase lähemale tundmaõppimisele. Milles inimesed on üksteisele sarnased ja miks nad on üksteisest siiski erinevad, kuidas kujuneb individuaalsus ja isikupärasus, kuidas inimesed mõtlevad, õpiivad ja lahendavad probleeme, mis neid huvi-

tab ja missugused vajadused neil esinevad, mida kujutavad endast tegutsemisstiil, sisemised tõkked, psühholoogiline konflikt ja pettumus jne.?

Kursuse teise osa põhitemaatiks on seosed ja suhted inimeste vahel ning eriti ühe inimese püüdlused mõjustada ja muuta teise inimese käitumist. Sellele vastavalt peatatakse antud osas küsimustel, mis puudutavad vastastikust sõltuvust, suhtlemist (kommunikatsiooni) inimeste vahel, inimese muutumisprotsessi ja siin esinevaid raskusi, mitmesuguseid mõjutamisviise (võim, ametlikku õigust, autoriteeti, moraale ja materiaalne stimuleerimine) jne..

Kursuse kolmas osa hõlmab peaaegselt tegutsemist mitmesugust laadi väikestes gruppides. Väike grupp on suure organisatsiooni mittetäielik, lihtsustatud mudel. Tema osa kaasaegses majandustegevuses muutub järjest tähtsamaks. Nende asjaolude tõttu käsitletakse antud osas omavahelist tegutsemist, suhtlemist, probleemide lahendamist ja koostööd, aga ka võistlust, sõltuvust, surveid ja konflikte väikestes gruppides.

Kursuse neljas osa on pühendatud mõningate küsimuste käsitlemisele, mis tulevad esile inimeste tegutsemisel suurtes organisatsioonides. Neid on põhimõtteliselt puudutatud juba varem. Siin tuuakse esile mitmed uued raskused nende lahendamisel, mis on tingitud organisatsioonide pidevast edasiarenemisest, nende ülesannete, ülesehituse, vahendite, tehnoloogia ja seal töötavate inimeste pidevast vastastikusest mõjust jne..

24-tunniline sotsiaalpsühholoogia kursus ei tee kellestki inimhinge ekspert. Kuid see võimaldab siiski paika panna mõned olulised pidepunktid, mille omandamine aitab paremini tegutseda nii üksikisikuna kui ka koostöös teistega. Kes tunneb vajadust enama järele võib selle alusel edasi minna sügavamate teadmiste omandamisele.

Igauks tahab, et temast aru saadakse, teda hästi koheldakse, teda arvestatakse ja õigesti hinnatakse. Teine inimene tahab täpselt sedasama. Seda tuleb meele pidada. Samuti ka, et kõik see ei nõua kapitalmahutusi, kuid ometi võimaldab olemasolevate inimeste ja vahenditega saavutada märksa paremaid tulemusi. Rääkimata veel inimeste töörahulolu tõusust.

R. ÜKSVÄRAY,
tööstuse juhtimise ja planeerimise kateedri juhataja

KUIDAS SESS LÄHEB?

(Algus 1. lk.)

Eksamid meile nii muret ei teegi. Suuremaks probleemiks on, kuidas eksamitele pääseda. Olen alati öelnud, et hakkama saab see, kes semestritööd teeb ära tähtjaks või natuke varem. Tegelikult on selliseid vaid 1/3 (vist nüüd veelgi vähem).

Tänavusest sessioonist võib mõned tendentsid välja tuua. Raskusi on I kuni III kursuse vene õpperühmadega. Vist on keskhariduse tase langenud.

Tulemuste tabel on meil valdavalt roheline, s.t. kolmed. Neljade ja viiete protsenti on vähenenud.

Rühmades ei ole enam eestvedajaid. Nõrgemad on jäänud, kuid nemad on heitlikumad, kergemini tuleb käegaloomisemeleolu peale. Semestri sees tulid 4—5 poissi, et nemad ei taha enam õppida, tahavad omal soovil lahkuda. Rääkis, veensin. Ei midagi.

Või alles hiljuti käis minu juures J. J. mamma. Rääkis, kui hea poiss tal on ja kuidas ta püüab nüüd kõik uuesti korda saada. Poiss polnud terve semestri koolis käinud. Kodust oli hommikuti välja läinud, öelnud, et läheb loengu-tele. Koolis rühmakaaslaste teadsid, et ta on haiglas. Kuu-lasin mamma jutu ära ja palusin poiss minu juurde saata. Keda polnud, oli poiss.

Ja selliseid tuleb üha juurde. Ei tea, aga võib-olla on ka õpe- ja igapäevase elu koormus niivõrd kasvanud, et mõjub psüühikale. Tekib väsimus, hoidutakse kõigest kõrvale, täielik üksikisiksus saab valitsevaks. Need on juba lausa haiguslikud nähud. Vahel küllaltki head poisid lihtsalt ühel hetkel kaovad ära.

Jah, muret teeb III kursuse. Selge, siin on ka näiteks õpperühmi, kus vaid kaks tudengit (üks kukub läbi, järelikult õppeedukus 50%).

Üllatavaks kujunesid tulemu-

sed filosoofias. 20-stes rühmades põrusid pooled ja vahel rohkemgi läbi. Näiteks EV-37 ja EV-31.

Diplomandid on senini saanud suhteliselt hästi hakkama. Eriti meeldib, et asjad on paranenud autoteede erialal. Aastaid oli olukord sel erialal kehv, kadus juba lootuski, et midagi muutub. On ju tudengite traditsioonidemed üsnagi tugevad. Kui vanemad on juba liimist lahti, siis tulevad nooremad ja joonduvad vanemate järgi... Uus kateedrijuhataja Ants Vaimel on suutnud palju ära teha, ja vist mitte ainult leebuse, vaid ka karmusega.

Eks jah ole ka neid, keda olemegi läbi vedanud. Aga ega neist eluski asja saa. Nii jäävad ikka stoppama.

Ikka võitleme tendentside vastu. Meil on kasvatustöökomisjon, kuhu kutsume tudengeid välja, karistame. Aga hirmus kahju on, et enne karistamist jääb tavaliselt üks aste vahele. Ma mõtlen rühmakoosolekuid. Need peaksid andma paljudele küsimustele objektiivse analüüsi, kuid ei, ja siis juba ongi asi arutusel kasvatustöökomisjonis. Saadame vanematele kirjad koju. Muidugi, ärritame vanemaid. Aga see on ka äärmiselt abinõu. Ühe tüdruku isa tuli ise meie juurde, et aidake, tüdruk kolab ringi jne. Kutsusime tüdruku välja, tema räägib, et olemegi vanad ja rumalad... Püüan individuaalselt kõigile läheneda, suhelda, veenda ja näen, et tõesti on tegu haiguslike nähtetega. Kui säde on ikka sees, siis jätkame kursust kordama või võimaldame akadeemilist puhkust (meil on akadeemiliste puhkuste arv, muide, kõvasti tõusnud).

Selle sessi tublimad on õelnud EE-11, EE-12, EE-13, ET-91 ja ET-92. Kui selliseid rühmi oleks rohkem, võiks rahumeeli edasi töötada.

ÕPPEJÕUD JA RAAMATUKOGU

Küsitlusega «Õppejõud ja raamatukogu» 1984. a. märtsikuus laekus hulgaliselt huvitavaid teavet: 201 õppejõudu ja teadurit hindasid erialakirjanduse kättesaadavust, teeninduskorraldust ja tegid asjalikke ettepanekuid raamatukogule. Rõõmustavalt palju oli teineteise mõistmist (lugeja — raamatukogutöötaja) peegeldavaid märkusi ja arvamus. Tunnustust avaldati (57% vastajaist) abivalmiduse, korrektsuse, hea töökultuuri jne. kohta. Täname ja püüame ka edaspidi töötada nende hinnangute vääriliselt.

Õppejõudude-lugejate rahulolematu koondus kolme probleemi ümber:

1. raamatute vähesus ja halb kättesaadavus teatud erialadel,
2. välisajakirjade nappus ja
3. koopiade saamise võimaluste piiratus.

Saada vajalikul momendil iga tarvilik raamat on tänapäeval

soovunehm, mitte reaalsus. Ükski raamatukogu ei saa oma lugejate kõiki soovide rahuldada. Raamatukogud on spetsialiseerunud ja koordineerivad kirjanduse komplekteerimist, eriti väliskirjanduse osas. TPI Teaduslik Raamatukogu on peamiselt tehnikaprofiiliga ja paratamatult jääb kõige enam vajaka üldteoreetiliste ainete (matemaatika, füüsika) ja ühiskonnateaduslikku kirjandust. Siiski on murettekitavad liiga suured erialaraamatuga rahuldamatuse vahed teaduskonniti. Väheseks või puudulikuks hinnati erialaraamatute valikut järgmiselt (% vastajate arvust):

1. Üldteoreetiliste ainete teaduskond	65,0%
2. Majandusteaduskond	59,2%
3. Ühiskonnateaduste teaduskond	55,5%
4. Keemiateaduskond	55,2%
5. Automaatika-teaduskond	31,8%
6. Mehaanikateaduskond	20,0%
7. Energeetika-teaduskond	17,4%
8. Ehitusteaduskond	8,3%

Kuigi automaatikateaduskond on rahulolematuse pingereas 5. kohal, jäi kõlama elektrooni-

kute ja küberneetikute negatiivne hinnang vastava kirjanduse valikule ning ka olemasoleva kajastamisele süstemaatilises kataloogis. Raamatukogu püüab raamatunõudluse mittehulandamise põhjusi lähemalt uurida.

Kahjuks küllalt sageli ei ole raamatukogus leiduv raamat kohe kättesaadav. 46% lugejaid märkisid põhjusena: on välja laenutatud. Järeldus raamatukogule: püüda täpsemalt määrata väärtusliku raamatu eksemplaarsust ja pealetungi-vamalt võidelda võlgnekega. Lugejail soovitame alati pärida: kelle käes on otsitav raamat? Selle saame teie huvide tagasi nõuda.

Kurdeti välisajakirjade vähesust ja tehti tellimisettepanekuid. 44-st soovitatud ajakirjast 17 on instituudis olemas: 1 originaal ja 16 mikrofilmidel. Ajakirjade olemasolu saate kontrollida ajakirjade alfabeetilises kataloogis ja igal aastal koostatavas «Tellitud ajakirjade» nimestikus. Viimases on ka andmed ainult kateedritesse tellitud välisajakirjade kohta. Soovitame otsitava ajakirja, samuti raamatu mitteleidmise korral küsida nõu konsultandilt või valvebibliograafilt. Teame,

et nii mõnigi kord on vajalik allikas ühiselt leitud. Kui siiski ei ole soovitud trükit, öeldakse teile, millises Tallinna raamatukogus ja välisajakirja puhul, millises NSV Liidu raamatukogus see leitud. Seejärel on teil võimalik vormistada raamatukogudevaheline laenu-tus (RVL).

Raamatukogu saab 1100 kudemast ja 900 välisajakirja. Viimastest on enamuse diamikrokaartidel ja selle kohta on ajakirjade kataloogis tähis: mikrofilm. Vastavad lugerid paiknevad lugemissaali rõdul ja mitmes kateedris ning laboris.

Kolmandat põhimuret — soovi saada kirjandusest koopiaid — märkis ära 40 õppejõudu. Näis, et paljud ei tea koopiade tegemise võimalusest Mustamäel. 1984. a. veebruaris eraldati kateedritele limiidid koopiade valmistamiseks, millest teatati ringkirjaga. Koopiaid tehakse raamatukogus leiduvast teaduskirjandusest, välja arvatud käsikirjad ja ametialaseks kasutamiseks ettenähtud kirjandus. Väljaspool üldist järjekorda valmistatakse koopiaid teistest raamatukogudest RVL teel tellitud kirjandusest. Koopiade tellimisi võtab vastu

raamatukogu konsultant (Ehitajate tee 5) tööpäeviti kella 10.00 kuni 18.00. Ooteaeg on päev-paar, harva kauem.

Raamatukogu on oma kirjavara, teatmeteeneinduse ja kasutamiskorralduse tutvustamiseks avaldanud mitmeid väljaandeid. Siiski ei ole kõigile teada, milliseid võimalusi on meil pakkuda kirjanduse- ja faktotsinguks. Kui ei ole käepärast või ei ole mahti lugeda raamatukogu vastavaid trükiseid, soovitame raamatukogu kasutamise võimaluste selgitamiseks konsulteerida valvebibliograafi või konsultandiga. Nemad ei ole küll asjatundjad kirjanduse sisulisel soovitamisel, kuid nad orienteeruvad infovahendais (näiteks teatmekirjandus, kataloogide ja kartoteekide süsteem meil ja mujal jne.).

Loodame, et ühisel nõul ja jõul saame «per aspera ad astra», nagu väljendas üks küsitluslehe tagastaja.

I. KAASIK,
teadusliku raamatukogu
osakonnajuhataja

ET SÕPRUSEST SAAKS KAUAKESTEV TRADITSIOON

Novembri lõpus kohtusid järjekordselt kolm ammust head sõpra. Kohtusid jällejärgemise rütmis, ühisel kontserdi ja meenutuste meeleolus, ühisel loomingu- ja kogemuste vahetamise rütmis. Toimus Baltikumil kolme tehnikakõrgkooli, Kaunase, Riia ja Tallinna Polütehniliste Instituutide, puhkpilliorkestrite kontsert (ehk nagu puhkpillimehed ise nimetasid «järelgaudeamus»). Tööpunalipu ordeniga autasustatud Petera Stučkase nim. Läti Riikliku Ülikooli sammassaal. Kuigi traditsiooniliselt kohtutakse kord aastas ja võõrustajaks on üks kolmest kollektiivist, oli see kohtumine ometigi eriline. Polnud ju väga palju möödunud suvisest tudengitaidlejate suurpeost «Gaudeamus-IX». Meenutamaks, õigemini taaslustamaks, või uuesti läbi elamiseks, südamesse läinud tudengipidu mängiti ühiselt läbi «Gaudeamus-IX» puhkpillikava ja pakuti hindamiseks ka indivi-duaal-kava.

Nüüd aga mõned märkmikku jäänud tähelepanekud. Leedu kava algas kõigile «Gaudeamus-IX» näinule vaieldamatult tuttava orkestrite ja trummihaldjate marssparaadiga. Meie orkestriga võrreldes tulid «leedu poisid», nagu alati, välja oma rütmika ja kiiretempolise mürtskavaga. Tea, kas see vähene geograafiline lõunapoolsus neile niivõrd tormakat verd on lisanud või on nad lihtsalt nii mugavad, et enda lood kiiremini kaelast ära saada?!

Leedukate avamängu alustas aldi särav soolo, millele järgnes terve orkestri massiivselt peale tormav avamängu kandev motiiv. Vahelepoikeks seda — väga kahju on, et ei saa oma orkestri muusikat saalist kuulata. Orkestri sees olles jääb kuidagi tühjalt kõle ja üksilduse tunne, sest pillid kostavad kuidagi eraldi, akustilisest efektist alles kokkuliitumata. Tõenäoliselt pani saali akustika siiski asjad paika ja kuulajaskond sai pakutavana kvaliteetset muusikat.

Kui Kaunase ja meie kava võrrelda, siis hakkab eriliselt silma (kõrva). Meie PPO repertuaar sisaldab küll klassikat ja estraadi, ka geograafiliselt on hõlmatud pea-

kogu maakera autorid, kuid lugudest on valdavamad laiemale kuulajaskonnale vähemtuntud palad. Kaunase PI PPO on seevastu oma kava üles ehitatud laialt tuntud ja populaarseks mängitud lugudele. Tõsi on ka see, et juba tuntuks ja rahvale lemmikuks mängitud paladega üles astuda on suur risk, sest «lattu on kõrgele tõstetud» ja kuulaja tähelepanelikult nõudlik. Kuid samas on ka kuulaja arvustust leevendamas rütmis äratundmine — näe, mis mõnusat lugu mängisid!

On sellega, kuidas on, kuid TPI PPO-l tuleb veel tõsiselt tööd teha ja enda taset tõsta, kuigi leedukad ja lätlaste vait-sid, et meie poolt pakutu oli huvitav ja repertuaar mitmekülgne. Erinevalt nende kava-

na, et rahvas nõudis tulise kestva aplausiga lisa. Tuleb tunnistada, et leedukad on meist ja lätlastest peajagu üle. Kahjuks.

Kaunase PI PPO dirigent, Leedu NSV teeneline kunstitegelane Algirdas Radziavičius sai pealtvaatajailt tänutäheks maali ja kimbu valgeid krü-santeeme. TUNNUSTUS!

Kuulajaskonnaks oli valdavalt koolieelne või -ealine ja vanem publik. Vahepealse astme noorte huvitatus puhk-

oma meloodilisuse, harmoonia, nüansi- ja värvirohkusega ning andsid elamuse kindlasti ka kõige nõudlikemale saalisolijajale.

Pärast vaheaga kõlas koond-orkestri esituses võimsalt «Gaudeamus-IX» kava, mis tõi silme ette ja kõrvadesse suvised elamused, kontserdid. Ja seda eriti kontserdi lõpuloo «R. Paulsi motiivid» ajal, mida tuli korrata. Kontserdi lindistas Riia raadio.

Riia PI PPO peadirigent, Läti NSV teeneline kunstitegelane Hermanis Eglītis:

«Kõige meeldivam on see, et iga orkester on oma stiiliga. TPI PPO on harmooniline, pehme. Leedukad mängivad teravamalt, temperamentsemalt, nagu bravuursemaltki. Kuigi ka meie oleme tudengiorkester, ei mängi me ainult lõbusat muusikat. Väga palju tuleb tähelepanu pöörata stiilile ja harmooniale. Kui on veel koor ja pianist nagu täna, siis tuleb tööd teha eriti kõvasti. Kuigi läksime vastu oma veendumustele ja sümfoonia-orkestrit pole me puhkpillist kunagi tahtnud teha, oli see Beethoveni töötlus mu ammune unistus ja nüüd see teostus.»

Kaunase PI PPO peadirigent, Leedu NSV teeneline kunstitegelane Algirdas Radziavičius:

«Me loeme seda traditsiooni juba nagu kohustuslikuks ja rütmustame, et vaatamata raskele ajale suutsime kõik huvitava programmi ette valmistada ja tagada ka kunstiline tase. Eriti tore on see, et me esitameme erilisel repertuaari, teeme plaane tulevastele kohtumisteks. Tudengipõlve lõppedes selliseid kohtumisi ei tule ja tore on see, et me suudame selle kõik täisväärtuslikult ära kasutada. Osalemine kesktaid-luskollektiivis on üliõpilasele aukohus, näidiskohus kõigile.

Muljed koduteel, arvamusel, proovid ja tähelepanekud — see kõik jätab arendava ja silmaringi avardava kogemuse.»

TPI PPO peadirigent Andres Avarand algatas veel ühe uue traditsiooni — repertuaari vahetuskinkimine, et veelgi mitmekülgsemaks ja laiahaardelisemaks muutuda. A. Avarand andis lätlastele üle uued noodid.

RAIVO LINNAS, MM-93
TALLINN—RIIA—TALLINN

dest ka meloodilisemaid ja ehk isegi sentimentaal-nostalgilisemaid palasid sisaldav.

Saalis leedukate kava kuulates selgus, et ega nende närvik terasest pole. Kostus siselööke nii siin, kui seal, kuid üks mängijail juhtub nii mõn-dagi.

Ukku Habakukk arvas, et leedukad mängisid liiga kõvasti, forsseerisid üle ja liialt palju panid «plekki». Ukku lisas veel, et ta on kõva muusikaga end kurdiks kuulnud, kuid ikkagi oli kõva.

Leedukate lõpuloona kõlanud popurrii nõukogude lauludest löi niivõrd meeleoluka õhkkon-

pillimuusikast võis ilmselt lausa haruldase sügisilma kontosse kanda (v. a. mõni erand).

Kava jätkas Riia PI PPO. Nende koosseis meenutas väikest sümfooniaorkestrit, lisaks veel kammerkoor. Ausma Borska sissejuhataja klaverikontsert põimus puhkpilli (loe: minisünfo) ja kammerkooriga. Klassikalise puhkpillist oli min-dud väga kaugele.

Beethoveni töötlus jättis ereda muusikaalamuse tänu klaveri ja orkestri puhtale kokkumängule. Lätlastel oli hoopis uus kvaliteet, tõsine üllatus ja väljakutse. Leedukate mõnusa-le mürtsule pakkusid lätlaste vastu M U U S I K A kogu

VILISTLASED LAULAVAD

Instituudis ei ole vist palju neid inimesi, kes teaksid, et juba üle aasta tegutses meil neli koorikollektiivi. Nimelt eksisteerib 1983. aasta 19. okt. lisaks nais-, mees- ja kammerkoorile ka TPI Vilistlaste Naiskoor. Koor ühendab endas TPI Akadeemilise Naiskoori vilistlaslauljaid ning on praeguseks 61-liikmeline. Koori dirigentideks on Silvia Mellik ja Victoria Jaagomägi, häälesead-jaks prof. Ailce Roolaid.

Nagu iga algus on raske, nii ka meil. Paljud lauljad polnud «organiseeritud laulmisega» tagelenud palju aastaid ja n.ö. rooste läinud. Esimesed paar kuud oli kõhkluste aeg — kas me suudamegi midagi?! Aga entusiasm jätkus ja kevadeks olime omandanud 1985. aasta üldlaulupeo valikkooride repertuaari. Saime oma oskused juba «ära kasutada» naiskooride laulupäeval Haapsalus. Lisaks peokontserdile lossipargis toimus Haapsalu lossikirikus TA nais- ja meeskoori ning meie koori ühine esinemine. Hea akustikaga ruumis ja muusikal-emnese publiku ees oli elamuslik laulda.

Koori esimest sünnipäeva tähistasime esimese iseseisva avaliku kontserdiga Merivälja teatriterveteranide pansionaadis. Vastukajade järgi otsustades meeldis meie laul endistele teatri- ja muusikainimestele ning meil võeti lubadus küla-tada neid kevadel uuesti.

Esimesest kontserdist julgust saanud, võtsime ette pikema reisi — Rakvere Kultuurimajas andsime koos meeskooriga «Rakvere» suure sõpruskontserdi. Tore oli laulda äärmiselt heatahtlikule ja vastuvõtlikule publikule. Ja ega kontserdi-järgne kohviõhtugi igavate hulka kuulunud.

Küllaltki rahuldaval tasemel tehtud algus annab julgust alustatud teed edasi minna. Lisaks laulurütmile pakub argielule meeldivat vaheldust suhtlemine kunagiste instituudi- ja laulukaaslastega. Heatahtlises ja optimistlikus õhkkonnas mõõda saadetud kolmapäevaõhtud annavad energiat terveks nädalaks.

Kui neid ridu juhtuvad lugema seni veel «organiseerimata» TPI Akadeemilise Naiskoori vilistlased, siis olete oodatud igal kolmapäeval kell 18.30 G. Otsa nim. Muusikakooli saalis.

TULGE, TE EI KAHETSE!

RIINA TÄHT,
TPI Akadeemilise Naiskoori
lanija aastatel 1958—1964

MEIE UUEST TERVISEASUTUSEST

Mul oli võimalus viibida ravil ja tundma õppida meie uut raviasutust, mis loodud 2. jaanuaril 1984. aastal Haridus- ja Teadustöötajate Ametiühingu Eesti Vabariikliku Komitee eestvõttel. Sanatoorium-profülaktoorium võttis oma esimese vahetuse vastu 15. veebruaril 1984. aastal.

Sanatoorium-profülaktoorium teenindab nelja kõrgkooli ja kümne keskeriõppeasutuse üliõpilasi, õpilasi ja nende õppeasutuste õppejõude, teenistujaid.

Sanatoorium-profülaktooriumis töötab aparatuurne füsioteraapia kabinet, vee-alune dušš-massaaž, inhalatsioonikabinet, uneravikabinet, on ravigehakultuuri ja käsimassaaži võimalused, tehakse vajaduse korral terveks hambad.

Sanatoorium-profülaktoorium asetseb Tallinna Ehitus- ja Mehaanikatehnikumi ühiselamu ühes tiivas Nõmme tee 47 ja pakub võimalusi õppetööd katkestamata oma tervist ravida.

Ravi teostatakse põhiliselt pärast lõunat. Hommikune aeg on loengute külastamiseks. Ravi võib saada ambulatoorselt ja

statsionaarselt. Statsionaarselt — tähendab kompleksset ravi ja puhkust, elamist mugavates kahe- ja kolmetoalistes majutusblokkides. Arstid ja meditsiiniõed suhtuvad igasse patsienti suure tähelepanuga, püüdes pakkuda kõiki võimalusi tervise taastamiseks.

Toitlustamine toimub toidutalonnide alusel ühiselamu sööklas, mis on avatud 7.00—19.00 ja kus pakutakse sooja toitu terve päeva jooksul.

Sanatoorium-profülaktooriumis on loodud kõigile väga head võimalused õppetööd katkestamata end ravida ja puhata. Paremini kui seda on

võimalik üldraviasutustes, kus tuleb arvestada väga erinevate ravi- ja ooteaegadega. Rohke tung on näidanud, et see uus raviasutus end täiesti õigustab. Võib loota, et ravi selles raviasutuses suuresti aitab vähendada haigustest tingitud puudumisi, ja ühtlasi ka tõhustab õppeprotsessi.

Tahaks loota, et praegust sanatoorium-profülaktooriumi laiendatakse, võetakse plaani uus ajakohane hoone, kus oleks loodud kõik sellise raviasutuse profiilile vastavad tingimused.

L. RANDMA,
endine TPI dotsent

Õnnitleme

28. jaanuaril tähistab 70. sünnipäeva kauaaegne TPI dots. tehnikand. Paul Anson.

Südamlik õnnitus tööstusliku soojustenergeetika probleem-laboratooriumi ja soojustenergeetika kateedri kollektiivilt ning jätkuvat energiat ja jõudu kõigis tegemistes.

AINULT UKS KÜSIMUS

Millal pannakse viienda korpuse valvelauda ajanäitaja? Küsib tootmispraktika osakonna juhataja Asko Toomsoo.

—○—

Olen nagu olen
iseendaks loodud,
enda sisse tulen
(kui just pole toodud)
Kedagi vist võlun
(kui ma üldse suudan)
vaibumatu valu
siamaani piinab.
Kuulmatult veel ulun,
üha TOLLEST mõtlen,
kannatlikult talun,
(ükskord ikka ütlen...)

—○—

Jõhkvalt langesin kord maale,
ülbeelt ringi vaatasin,
kõlada siis lasksin hääle,
elust, valust röökisin.
Sülitasin kõige peale,
laiali siis valgusin,
mõelda ainult üksi heale
pole minu võimuses.

AUTORIVEERG

TÖNU TOMBERG

MÕTE

Olen üksi, olen vaba
omaenda mõtte sees,
mitte kuidagi ei taba,
kes võib olla õige mees.
Arvestava mõtte taha
peita oma kire tee,
olek vilets, süda paha,
pagen iseenda eest.

Ole kes oled,
su unustan peagi,
ei mäleta halba,
ega meenuta headki.
Kui kord ka tuled,
ei üksteist me tunne,
me ju ikkagi pole
need kes olime enne.

PEEGEL

Peegel näitab maailma,
mina näitan ennast,
hakkasin kord mõtlema,
lahti ei saand sellest.
Tahtsin üles tõusta ja
näha kus on valgus,

seada teada saada ka
mis on kõige algus.
Peeglissee siis vaatasin,
nägin ainult ennast,
joovastunud röögatus
välja pääses rinnast.

—○—

Sa põgened räpaste müüride
eest,
hallist tuimusest läbi end
murrad,
ka mõndagi mäletad läbitud
teest
ja tahad vaid võita või surra.
Üks legendik paistab sul
kauguses, ees,
sealt tulevad armastus, soojus,
süda rinnas läheb lõhki
(nii raske on tee)
ja peagi ka päike lööb käega.

ÜHELE

Kas mäletad kallis, kuis tulime
koos
selles vaikses ja väsinud
linnas,
tuul puhus, ma olin just
rääkimishoos,
kui suitsuving tungis meil
ninna.

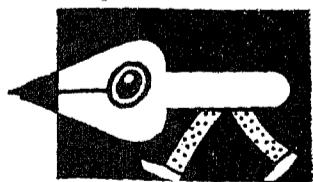
Üks lobudik põles
(ta seisis me ees)
ja peagi varises kokku,
seal mõtlema hakkasin läbitud
teest,
sestpeale me enam ei kohtu.

—○—

On jälle kõrgeks saanud laed
ja umbe jooksnud mõtted,
sa kahtled endas, oma tões,
veel otsid uusi võtteid
Nii oksa, millel istud, saed,
kas ongi see nii totter,
sest ikka kõrgeks jäävad laed
ja ummukesse mõtted

VAHEAJAL KÕIK
KINDLASTI
SUUSATAMA!

Vaheaeg toob vahe ka meie
ajalehe ilmumisse. Järgmine
ajaleht ilmub pärast vaheaega.

Toimetus ootab ka uusi kir-
jamehi, -naisi. Meie koht ikka
endine — AIII-204.

Joonistanud URMAS PIIR

RAAMATU UUDISEID

2. Научная организация учебного процесса и современные проблемы подготовки инженеров химиков-технологов. — М.: МХТИ, 1983. — 144 с., ил. — (Тр. ин-та / Моск. хим.-технол. ин-т им. Д. И. Менделеева; Вып. 126).

3. Научно-методические проблемы активизации познавательной деятельности студентов. — Харьков: Изд-во при Харьк. 1984.

4. Проблемное изучение общетеоретических и общинженерных дисциплин в техническом вузе. — М.: НИИВШ, 1984. — 48 с. — (Обзор. информ. / НИИ пробл. высш. шк. Сер. «Содерж., формы и сред. спец. школе», вып. 4).

5. Совершенствование управления коммунистическим воспитанием. — М.: НИИВШ, 1984. — 40 с. — (Обзор. информ. / НИИ пробл. высш. шк. Сер. «Ком воспитание в высш. и сред. спец. школе», вып. 4).

6. Социология высшей школы: Межвуз. сб. / Горьков. гос. ун-т им. Н. И. Лобачевского. — Горький: ГГУ. — 1983.

7. Средства обучения в высшей и средней специальной школе (зарубежный опыт). — М.: НИИВШ, 1984. — 28 с. — (Экспресс-информ. НИИ пробл. высш. шк. Вып. 3).

1. Единый комплексный план коммунистического воспитания студентов, аспирантов и преподавателей ун-та. — Иркутск, 1982 — 66 с.

2. Методика преподавания физики в вузе / Тартуский ун-т. — Тарту, 1984. — 80 с.

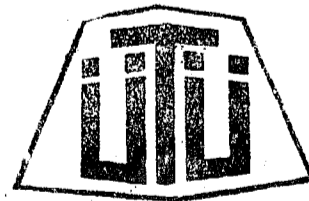
3. Наем Д. Психология и психиатрия в США. — М.: Прогресс, 1984. — 302 с. — (Критика буржуазной идеологии и ревизионизма).

4. Портнов В. П. и др. Народный контроль в вузе. — М., 1984. — 136 с.

5. Психологические аспекты управления. — М., 1984. — 159 с.

6. Система коммунистического воспитания студентов в учебном процессе. — М., 1984. — 192 с.

7. Шевченко А. А. и др. Основы физического воспитания. — Киев, 1984. — 181 с.

NB!

Nõuseleku vastata meie
lugejate küsimustele rubriigis «Meie oma foorum» on andnud Üliõpilaste Teadusliku Ühingu nõukogu esimees MILVI LOITVE.

Küsimusi Milvi Loitvele ootame ajalehe «Tallinna

Politehnik» toimetusse (AIII-204) kuni 15. veebruarini k.a. Vastused toome ära rubriigis «Meie oma foorum» märtsi esimeses TP numbris.

TP